

любовь? Не ли трѣбаше отъ почитъ поне къмъ мене да ся въздържи и да не досѣга до мойтъ чувства?

Кольо.

Имате право, оставете мя сега да му поговоря; постойте тамъ.

Славчо, на Кольо, който го приближава.

Добрѣ! Понеже той самъ тя е избралъ за сждія, азъ приемамъ; не мя е никакъ грижа; който и да е да е. И азъ ся отнасямъ до тебе за расправата нѣ.

Кольо.

Голѣма честь ми правите.

Славчо.

Обычамъ една млада дѣвойка, която отговаря на любовта ми съ гореща нѣжностъ. Сега баща ми дохожда та смущава взаимната ни любовь и настоява да ся ожени той съ таз' млада дѣвойка.

Кольо.

Има криво, безъ съмнѣніе!

Славчо.

Не ли го е срамъ да иска да ся жени въ старитѣ си години? Прилича ли му сега нему да люби въ такъвъ възрастъ? Не трѣбаше ли да остави тѣз' работы на младитѣ момцы?

Кольо.

Имате право. Оставете мя да му кажа двѣ думы. Излъгалъ ся е и той като чи-